Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 158 (1158) ♦ Вівторок, 22 серпня 1995 року ♦ Ціна договірна

У кулуари – валютним коридором?

НБУ ВИВЧАЄ МОЖЛИВІСТЬ ЗАПРОВАДИТИ НА ТОРГАХ ВАЛЮТНОЇ БІРЖІ «ДОЛАРОВИЙ КОРИДОР»

Про деякі подробиці «тихої війни» на валютному ринку повідомив на прес-конференції голова правління НБУ Віктор Ющенко. І почав він з того, що зауважив — мовляв, на театрі воєнних дій НБУ був не просто солдатом, а щонайменше генералом. І залишається таким.

Про це свідчить, на його думку, чимало чинників. По перше, будь-яка війна вимагає жертв, а якщо вона відбувається на тлі фінансової стабілізації — й поготів. НБУ був свідомий того, що загострення бойових дій слід очікувати на УМВБ, звідки й мала розпочатися девальвація національної валюти.

(Закінчення на 2-й стор.).

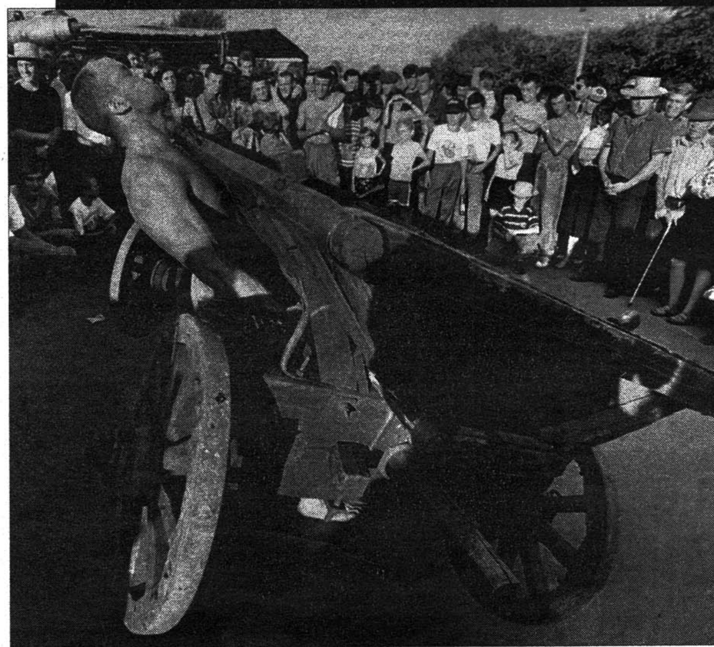
ЛІВАН НАМ ДРУГ

Триває офіційний візит до Ліванської Республіки парламентської делегації України на чолі з заступником Голови Верховної Ради Олегом Дьоміним.

Головна мета візиту — сприяння розвиткові двосторонніх відносин між Україною та Ліваном, особливо в економічній сфері, встановлення прямих міжпарламентських зв'язків, створення українсько-ліванської парламентської асоціації дружби. Дипломатичні відносини між Україною та Ліваном встановлено в грудні 1992 року.

В ході візиту, повідомив Укрінформу прес-центр МЗС України, делегація була прийнята Президентом Лівану І.Храуї. Під час переговорів з міністром економіки Лівану Я.Джабером, з керівництвом ТПП, Союзу промисловців, із заступником голови Комітету по реконструкції та відбудові Лівану М.Байдуном обговорювалися конкретні питання розширення торговельно-економічної співпраці (торговельний обіг між двома країнами у 1994 р. становив близько 25 млн. дол. США). Проведено переговори з численними ліванськими підприємцями і бізнесменами.

Глава української делегації взяв участь у церемонії офіційного відкриття посольства України в Лівані.

Отак би з возом наших проблем!

Саме на Спаса в чудовому мальовничому селі Красенівці, що розкинулося в самісінькому серці незалежної України, відбулося шосте Всеукраїнське свято богатирської сили на призи імені Івана Максимовича Піддубного. Адже тут 125 років тому народився, мужнів і звідси пішов у великий спорт майбутній чемпіон чемпіонів. Світова слава Піддубного належить українському народові. Це наша святиня, наша гордість. Тож земляки Піддубного першими вирішили відродити його славу для незалежної України.

(Закінчення на 8-й стор.).

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Змінено умови надання урядових гарантій

За повідомленням «Інтерфакс-Україна», валютно-кредитна рада уряду України видаватиме урядові гарантії іноземним кредиторам для забезпечення погашення заборгованості українських підприємств за кредитами в іноземній валюті тільки за умови укладення українськими фірмами і Державним ексімбанком кредитних угод і договорів щодо застави.

Про це йдеться в прийнятій у четвер урядовій постанові.

Згідно з документом, вартість предметів застави має покривати суму основного боргу, відсотків за користування іноземним кредитом, витрат на його обслуговування і страхування.

Оцінка вартості заставного майна виконується Фондом держмайна, а вартості майнових прав і цінних паперів — Мінфіном.

Постановою визначено, що в разі залучення українськими юридичними особами іноземних кредитів під урядові гарантії розмір держмита сплачується в розмірі 0,1% від вартості предметів застави, але не більш як 35 мінімумів, що не обкладаються податком, доходів громадян.

ВІЗИТ ПЕРШИЙ... НА ШЛЯХУ ДО ДРУГОГО

Учора урядова делегація України на чолі з міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком відбула з офіційним візитом до Фінляндської Республіки. Мета візиту — створити передумови формування партнерських стосунків з Фінляндією у політичній, економічній та культурній сферах, визначити основні напрями їхнього розвитку, надати їм належного динамізму, обговорити двосторонні проблеми.

У програмі першого візиту до Фінляндії глави українського зовнішньополітичного відомства — зустрічі та переговори з Президентом Фінляндської Республіки М.Ахтісаарі, Прем'єр-міністром П.Ліппоненом, міністром закордонних справ Т.Халонен, міністром у справах Європи та зовнішньої торгівлі О.Норрбаком, міністром охорони навколишнього середовища П.Хаавістом. Нинішні відвідини, очевидно, слід розглядати як перший етап у підготовці державного візиту до цієї держави Леоніда Кучми.

ТАРАСІВ КРАЙ СВЯТКУЄ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

«Наша слава, наша пісня не вмре, не загине» — ці Тарасові рядки стали заспівом до великої розмаїтої програми святкування на Черкащині четвертої річниці Дня незалежності.

В обласному центрі, зокрема, відбудуться урочисті збори, покладання квітів до пам'ятника Шевченку, виступ колективів художньої самодіяльності, велике шоу на стадіоні з участю кращих каскадерів вітчизняного кіно. Там же розігруватиметься головний приз святкової лотереї — автомобіль.

У передсвяткові й святкові дні в кінотеатрах Черкас безплатно демонструватимуть кінострічки, в парках і скверах для дітей також безплатно працюватимуть атракціони тощо. А всі черкащани 24 і 25 серпня матимуть змогу безплатно проїхатися в будь-якому виді комунального транспорту.

35 років 43-й ракетній

Позавчора виповнилося 35 років від дня формування 43-ї ракетної армії, розташованої в Миколаївській та Вінницькій областях. За повідомленням «Інтерфаксу-Україна», на озброєнні армії — стратегічні ракети класів SS-20 і SS-24, оснащені ядерними боєголовками.

Згідно з умовами Тристоронньої заяви президентів України, Росії та США (січень 1994 р.), Україна виводить зі своєї території ядерні боєголовки до Росії, отримуючи натомість паливо для АЕС.

Нині військовослужбовці проводять роботи зі зняття ракетних комплексів з бойового чергування і ліквідації шахтно-пускових установок.

Президент України Леонід Кучма з нагоди ювілею нагородив командувача 43-ї армії генерала Миколу Михтюка іменною зброєю за успіхи в справі реалізації Тристоронньої заяви з ядерного роззброєння. Нагороди одержали також командири дивізій.

ОЦЕ ТАКА ВОДИЧЕНЬКА...

Близько 300 військовослужбовців госпіталізовано останніми днями в Донецьку з діагнозом «гострі кишкові інфекції».

Як повідомили агентству «Інтерфакс-Україна» в Донецькій обласній санепідемстанції, крім хворих на дизентерію, зареєстровані випадки захворювань на вірусний гепатит і сальмонельоз. Виявлено також випадок захворювання на брюшний тиф.

За оцінками медиків, спалах захворювань спричинений питною водою з криниці, куди потрапили каналізаційні стоки.

У номер

• *Київ*

Стережіться, мафіозно-рекетирські угруповання, у нас є програма

Найбільш поширеним видом організованої злочинності нині є рекет. Уже нинішнього року правоохоронними органами зареєстровано понад тисячу вимагань. Необхідно вжити рішучих і скоординованих заходів щодо виконання державної програми боротьби із злочинністю. Про це йшлося на засіданні Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президентові України, яке вів віце-прем'єр-міністр України Василь Дурдинець.

Наголошувалось, що склалася складна криміногенна ситуація в Автономній Республіці Крим, Донецькій, Дніпропетровській, Запорізькій, Львівській, Харківській областях, у Києві та Севастополі. Роботу правоохоронних органів у цих регіонах визнано недостатньо ефективною. Було також проаналізовано практику викриття осіб, які організовують злочинні угруповання, втягують у них молодь, використовуючи для цього різні спортивні секції і клуби. Прийнято програму рішучих заходів щодо контролю за діяльністю спортивних осередків.

Координаційний комітет схвалив план організаційного забезпечення виконання завдань, поставлених Президентом України Леонідом Кучмою на спільному засіданні Ради національної безпеки і Координаційного комітету 3 серпня 1995 року, а також затвердив план роботи та проект Положення про місцеві координаційні комітети.

• *Черкаси*

Прийняли малих харків'ян

Один мільярд карбованців виділив Черкаський міськвиконком для відпочинку і оздоровлення дітей-сиріт і напівсиріт та дітей з малозабезпечених сімей, котрі прибули з харківської зони екологічного лиха. Сто п'ятдесят малих харків'ян розташувалися у мальовничому сосновому лісі на туристській базі «Придніпровська». Свіже повітря, джерельна вода, добре харчування сприяють зміцненню їх здоров'я.

У КУЛУАРИ — ВАЛЮТНИМ КОРИДОРОМ?

(Початок на 1-й стор.).

За словами Віктора Ющенка, якби не заходи монетарного характеру (валютні інтервенції за період з 29 липня по 17 серпня, наприклад, становили мало не 40 мільйонів $ США, наслідки «чорної п'ятниці» були б багато гірші. А сьогодні НБУ майже звів валютні інтервенції нанівець і знову виступає чи не генеральним покупцем доларів. До речі, професіоналізм НБУ-генерала підтверджує й те, що банківська система досить успішно розв'язала проблему ліквідності платіжних засобів, коли готівки бракувало (в момент розрахунків за зерно, великомасштабних виплат заробітної плати бюджетній сфері і фінансування заходів, пов'язаних з підготовкою до осінньо-зимового періоду), і відколи вона надходила у надмірній кількості (з часу обмеження обігу ВКВ). На сьогодні, на думку голови правління НБУ, монетарна маса в обігу всередині банківської системи і поза нею, враховуючи параметри вже здійсненої емісії платіжних засобів, дає можливість зробити висновок, що процеси на валютному ринку цілком керовані. Умовно кажучи, є час погодити майбутню стратегію на військовій раді. Схоже, вона збирається мало не щодня — на прес-конференцію Віктор Ющенко, як стало відомо, спізнився через аудієнцію у Прем'єр-міністра, якого, звісно, цікавить остаточний результат «тихої війни». Адже ставка неабияка: стабільність майбутньої грошової одиниці! Судячи з настрою Віктора Ющенка, декотрі з генералів грошової реформи схиляються до встановлення фіксованого курсу гривні до американського долара та інших валют, як це було за фельдмаршала Юхима Звягільського. Декотрі (найбільш вірогідно, Віктор Пинзеник та інші) — до міцно прив'язаного курсу гривні до $ США. Декотрі (найбільш вірогідно, Василь Євтухов та інші) — до плаваючого курсу. Віктор Ющенко, схоже, дотримується золотої середини, обстоюючи «м'яко прив'язаний» курс гривні до американського долара. Відомо, що в стінах НБУ вже жваво обговорюють проект так званого «валютного коридору», який здобув позитивну оцінку в Російській Федерації. Віктор Ющенко має рацію: такий «коридор» декларуватиме міць державної політики, спроможність НБУ запобігти кризі на фінансовому ринку. Однак за столом військової ради консенсусу не спостерігається. Для його досягнення, може статися, знадобиться відставка котрогось з генералів.

Але НБУ, вже зрозуміло, капрала переживе.

Сергій ВЛАД.

Інстанція, за якою останнє слово

***Невід'ємним** правом людини (сказано в п.1 ст.14 Міжнародного пакту про громадські й політичні права) є право на відкритий розгляд справи компетентним, незалежним судом, створеним на основі закону. В різних демократичних країнах форми організації такого суду різні, але незмінно — дотримання певної правової процедури, яка надає рівність перед органом правосуддя держави і особи, сторін обвинувачення і захисту.*

За такої перебудови процесу суд не стоїть ні на чиїй стороні, не ставить прямо жодних цілей: ні боротьби зі злочинністю, ні виховання людини нового типу відповідно до панівної ідеології. Суд лише організує простір, де суб'єкти мають рівні можливості відновлювати свої позиції. Вирок суду підсумовує спір, який відбувається перед судом і ґрунтується на його результатах.

Для України, яка зусиллями Президента України Леоніда Кучми розмежовує владу в державі на законодавчу, виконавчу і судову, це є відновленням не тільки принципу поділу влад з часів конституції Пилипа Орлика 1710 року, а також прагнення утвердити його як інструмент будівництва демократичного суспільства, інтеграції до світового співтовариства. Судова влада, незалежна у своїй діяльності від будь-кого, яка орієнтувалась би на правові цінності, закріплені в міжнародних пактах про права людини, забезпечуватиме рівновагу демократичного функціонування влади законодавчої і виконавчої. В умовах підписання Конституційного договору між двома гілками влади можливість демократичного розвитку такого процесу в нашій країні — унікальна серед членів СНД.

За зростання злочинності в Україні мало підвищувати й посилювати чиюсь відповідальність та зобов'язувати, хоча і це потрібно. Треба реально оцінити спроможність самої системи: суду, прокуратури, правоохоронних органів із законодавчо визначеними їх функціями, навести правопорядок в країні і процес боротьби із злочинністю зробити керованим. За час незалежності України, крім деяких змін у чинному законодавстві, серйозних реформ судової системи і силових структур держави так і не відбулося. В державі за інерцією продовжують діяти правові інститути старої тоталітарної суспільної системи, які як інструмент побудови суспільства демократичного зовсім непридатні.

Важко сьогодні знайти країну з демократичними правовими інститутами, де на суд було б покладено обов'язок порушувати й розглядати кримінальні справи з приватного звинувачення, розглядати також кримінальні справи про скоєння нетяжкого злочину, де прокурор, а часто і адвокат, участі не беруть. А кількість таких дуже зросла.

Суддя в теперішньому кримінальному процесі за інерцією недавно минулих часів продовжує поєднувати функції і державного обвинувачення, і вершителя правосуддя. Чи можемо ми говорити про неупередженість судду в таких умовах і відсутність обвинувального ухилу в системі правосуддя? Не дивно, що як суддя, так і ціла судова система не мають авторитету в суспільстві.

Після проголошення Декларації про державний суверенітет України взято курс на встановлення в суспільстві принципу верховенства права і прав людини, які закладені в проекті Конституції України.

Сьогодні, коли стільки сказано про розбудову правової держави, людям невтямки, що правова держава є поки що метою тих демократичних змагань, які так повільно просуваються вперед.

Але ж проголошення прав без створення судового чи іншого безвідмовного механізму їх реалізації — це фата-моргана, марево.

Збереження незмінним сучасного суду безперспективне, а механічне збільшення кількості суддів, які розглядають справу, ведення суду складом із трьох професіональних суддів також нічого по суті змінити не може, бо ці люди розміщуються тільки інакше, але діють в рамках застарілої процедури. Опора на державу, від якої безпосередньо залежить добробут суддів, позбавляє суд зв'язку з першоджерелом всякої влади — народом.

У нашій державі незалежно від того, чи визнає людина свою вину, чи ні, процедура розгляду справи однакова.

Судова влада в різних країнах будувалася по-різному. Зокрема в Англії, Німеччині на судову систему мали великий вплив історичні традиції, дотримання норм права забезпечене тут також столітніми устоями моралі.

В історії України такого поступового утвердження цінностей немає. Найдосконалішою, гідною вивчення і наслідування, є для України судова і законодавча система США.

США як держава, позбавлена глибокого історичного коріння, порівняно з країнами Європи, має класично втілений на практиці принцип поділу влад. Судова влада в США, яка ієрархічно завершена Верховним судом (величний і сам його будинок), органічно поєднує вирішення у своїй системі як конституційних питань, так і здійснення правосуддя в цілому. Конституційний суд, що стане політичним представництвом різних партій, буде постійним заложником тих політичних сил, які їх делегували, а не чинником стабілізації. Проблема пріоритетності судової практики Арбітражного і Верховного судів у вирішенні майнових та інших спорів триватиме. Без стрункої цілісності судової системи ми не повернемо собі довіри іноземних інвесторів, і надалі в статутах спільних підприємств буде записано, що місцем вирішення спорів є суд Відня, Женеви. Найкращим варіантом завершення судової влади в Україні був би Верховний суд, де є висококваліфіковані кадри, і з його авторитетом в країні став би останньою інстанцією у спорах захисту Конституції, прав юридичних і фізичних осіб.

Завершеність судової влади, від найнижчих судів до суду Верховного, дає можливість постійно вдосконалювати практику, принципи і методи розгляду будь-якої категорії справ. «Тріумвірат» судової влади в Україні у вигляді судів Конституційного, Арбітражного і Верховного несе в собі чимало проблем, враховуючи складність здійснення правосуддя від питань ще не прийнятої Конституції України до забезпечення прав людини у всіх сферах її діяльності. А поки що, здійснюючи правосуддя іменем України, суди водночас не мають в залах суду ні герба, ні прапора держави, від імені якої проголошують рішення і вироки. І це вже після третьої річниці її державності.

Прикладом таких проблем у судовій владі в країнах СНД є Росія. Отже, враховувати і зважувати є що. Однак механічне запозичення чужого досвіду неприпустиме. Серед декількох законів, які зробили б прорив у судово-правовій реформі, а після цього зафіксовані в довгоочікуваній Конституції України, був би закон про суд присяжних, судовий контроль за арештами, реформа попереднього слідства, створення Національного бюро розслідувань.

Реформи судової системи України стали також би невід'ємними складовими тих економічних перетворень, які провадить Президент України. І також потіснили б уседозволеність чиновників і остаточно вирішили питання для простої людини, куди звертатися, щоб захистити свої права.

Сергій СОБОЛЄВ,
народний депутат України;
Богдан ПОШВА,
суддя Тернопільського міського суду.

P.S. Автори перебували на стажуванні у Вашингтоні (Апеляційному суді США, Верховному суді округу Колумбія) за конкурсом, проведеним американською організацією National Forum Foundation, і висловлюють глибоку вдячність за сприяння в успішному стажуванні президентові фонду Д.Дентону, товариству Україна—Америка, суддям США Б.Футею, Р.Рейдеру, прокуророві Барбарі Браше, пані Орисі Пелішенко, панам Гавдяким Ігорю і Наталці та багатьом доброчинцям з української діаспори у Вашингтоні.

Спільна заява депутатської групи «Реформи» Верховної Ради України та Національної конфедерації профспілок України

З приводу перших наслідків так званої «корекції курсу»

Після досягнення відносної фінансової стабілізації, внаслідок якої значно впав рівень інфляції, громадяни України на початку цього літа вперше почали вірити в стабільність національної грошової одиниці. Саме в цей час ідеологи так званих «корекції курсу» та «контрольованої інфляції» проводять економічно необґрунтовану чергову емісію під демагогічними гаслами про так звану «крапкову фінансову підтримку» окремих елітних «спокусливих» підприємств. І саме цього прагнули та домагалися велика частина директорату таких підприємств та лідери Української спілки промисловців та підприємців.

Будучи нездатні й неспроможні організувати ефективне виробництво в нових умовах, будь-якими засобами «динозаври» господарської номенклатури та апарат чиновників-довгожителів домагаються від Президента, уряду та Верховної Ради України всяких пільг тільки для себе: від пільгових емісійних кредитів до пільгових умов оподаткування, або уникнення оподаткування взагалі.

Про негативні наслідки такої політики давно попереджали члени депутатської групи «Реформи». Безперечно, що одним підтвердженням цього стало різке падіння курсу українського карбованця.

Депутатська група «Реформи» та Національна конфедерація профспілок України попереджають, що наслідками втілення в життя бюрократично-номенклатурної «корекції курсу» «партією влади» є і буде різке зростання цін та різке падіння реальних доходів громадян. Трудящі додатково платитимуть інфляційний податок на користь економічних «паразитів».

Така «корекція курсу», без сумніву, підірве процес введення гривні, але ще більшу загрозу ми вбачаємо в тому, що, замітаючи сліди, ініціатори «корекції курсу» в умовах спровокованого ними інфляційного вибуху форсуватимуть впровадження гривні, що призведе до дискредитації нової української валюти.

Саме тому ми вимагаємо створення комісії для розслідування причин значного падіння курсу українського карбованця, оприлюднення обсягів емісії та напрямів використання емісійних коштів.

Народний депутат України,
заступник голови депутатської групи «Реформи»
О.ЄЛЬЯШКЕВИЧ.

Народний депутат України,
голова президії Національної конфедерації профспілок України
Ф.СУДНИЦИН.

ЧИ ТАКА ДОРОГА ВЕДЕ ДО БОГА?

або Ще раз про останній шлях Патріарха Володимира

У КОЖНОГО своя дорога до Бога. Хто робить лише перші кроки на цьому шляху, хто повертається до батьківської віри через традиції, звичаї, обряди, а хто із вірою в Бога пройшов тернистий шлях переслідувань. Та хоч би як там було, а наш народ, долаючи труднощі, повертається до своїх духовних витоків. Після багатьох десятиліть гоніння церква поступово починає займати належне їй місце у житті суспільства. Бо морально-етичне відродження чи навпаки — духовна деградація суспільства значною мірою залежить від того, яку роль у ньому відіграє церква. Тому так важливо знаходити шляхи до примирення, злагоди, співпраці з усіма конфесіями, які є прихильниками української державності. Бо на нашу долю випало завдання творити не лише державницькі, політичні, економічні, а й духовні центри. Бо маємо утверджувати в людях одвічні моральні категорії, духовні основи суспільства, менталітет української спільноти. Адже без міцної духовної основи не може бути сильної, процвітаючої держави.

Прийняття Верховною Радою Закону «Про свободу совісті та релігійні організації» сприяло відродженню церков. Почала швидко зростати кількість релігійних громад, що породило проблему кількості й якості духовенства. Але найприкріше з привнесеного в релігійну ситуацію в Українській державі — це міжконфесійні конфлікти, які здебільшого пов'язані з правом володіння чи користування релігійними спорудами. Бо сталося в нас так, що релігійні споруди за панування комуністичної системи, незважаючи на задекларроване тоді відокремлення церкви від держави, стали державною власністю.

Якби раніше не зруйнували стільки храмів Божих, які зосталися від пращурів наших, то, певна річ, ми не зіткнулися б сьогодні і з гострою нестачею релігійних споруд. Чи дійшло б до нинішніх гострих конфліктів у Галичині, якби відразу по Другій світовій війні не знищили Українську греко-католицьку церкву? Може, й у православ'ї ситуація відрізнялася б від сучасної, якби не тотальне нищення Української автокефальної православної церкви на початку 30-х років.

Що й казати, втрата Україною незалежності тяжко позначилася і на становищі її церкви, бо загарбники намагалися і духовно поневолити її народ. Так було за часів перебування України під владою польської корони. І навіть приєднання до «єдиновірної» Москви не дало бажаного результату. Бо за хабарі Українську православну церкву перепідпорядкували з-під влади Константинополя — Москві і перетворили в провінційну єпархію РПЦ. Тож Українська православна церква Київського патріархату об'єктивно чи не найбільше зацікавлена в сильній Українській державі.

І тим більше прикро, що ситуація, пов'язана з похованням Патріарха Київського і всієї Руси-України Володимира, призвела до конфлікту між церквою і державною виконавчою владою. Цей конфлікт висвітлив багато больових точок, на яких варто наголосити з метою подальшого їх аналізу та усунення. Уже сама хронологія подій досить повчальна, оскільки дає уявлення про реальний стан речей в державі і, зокрема, у виконавчій владі. У цих подіях переплелося наше вчора і наше сьогодення.

Саме звертання Священного синоду і Вищої Церковної Ради УПЦ КП до уряду з проханням розглянути можливість поховання Патріарха Володимира на території Видубицького монастиря можна оцінювати по-різному. Комусь воно може видатися запізнілим чи бездіставним. Комусь — реалістичним. А дехто вважає, що це місце поховання не відповідає сану Патріарха. Та попри все це, якби Президія Кабінету міністрів дала дозвіл на поховання там, на території Видубицького монастиря, то не сталося б ганебного побоїща під стінами Софії.

Можна лише здогадуватись, які відомчі аргументи висловлював директор Інституту археології НАН України, що розташований на території Видубицького монастиря, П. Толочко і які політичні вітри дули на членів Президії, але з понеділка на вівторок було прийняте досить символічне і разом з тим трагічне рішення: на тій підставі, що територія монастиря не належить церкві, і поховання там може призвести до міжконфесійних сутичок, дозволу не було дано.

Знову бачимо знайоме. Будувався храм Божий для релігійних потреб, а тепер, бач, — власність держави. І хоч маємо указ і розпорядження попереднього Президента про повернення релігійним організаціям культового майна, яке перебуває у державній власності і використовується не за призначенням, та їх ніхто не виконує. Так, це пам'ятка. І насамперед — архітектури. Не менш цінні є й за кордоном. Але через це там не забороняють використовувати їх за прямим призначенням.

Отже, відомчі й, безперечно, політичні уподобання взяли гору над цілком обгрунтованими сподіваннями віруючих, що в Українській державі українську церкву хоча б у дні смутку зрозуміють і, висловивши співчуття, проймуться й скорботою.

Але що поробиш, коли живемо на «нашій не своїй землі». Тож і запропонували члени Президії разом із спеціалістами поховати Патріарха, який усе своє життя боровся за віру і волю, серед мирян. Але згадавши, що йдеться про поховання служителя церкви, уряд висловив пропозицію про поховання біля Володимирського собору. Тут вам і рівень компетентності, і рівень обгрунтованості. А є ж і Міністерство «культів», і в Державному комітеті у справах містобудування й архітектури технічні можливості уточнити могли б. А так, відмовивши, пропонують два місця наперед неприйнятні: одне — з церковних вимог, інше — зі суто технічних.

Звісно, така позиція могла спричинити тільки невдоволення і в духовенства, і в мирян. Але про якесь колективне рішення у відповідь на таку альтернативну пропозицію після 23-ї години і мови не могло бути. І не потрібно посилатися на новизну розв'язання такого питання. Нехай немає власного досвіду, не знають зарубіжного. Але ж перепоховання патріарха Йосифа Сліпого все ж таки відбувалося в головному храмі УГКЦ.

Тож ситуація на вівторок, коли дійшло до трагедії, ставала непередбаченою, і надія на контроль над нею з допомогою сили не могла, в принципі, унеможливити сам конфлікт. А те, що ситуація чиїмись «дбайливими» руками спрямовувалась саме в це русло, стає зрозуміло.

Було визначено час літургії. Вимальовувався час поховання. Але ще потрібно було вирішувати, де саме поховати Патріарха? Яким відповідальним це ставало — годі й говорити. І одна особа — що з мирян, що з духовенства — вирішити це, звичайно, не могла.

До Володимирського собору сходилися духовенство й миряни. Останній шлях Патріарха залишався невизначений і набирав характеру політичного протистояння. І те, що рішення визріє саме в соборі, було цілком очевидно. Та, на жаль, представники уряду, щоб засвідчити і повагу до пам'яті Патріарха й бути в епіцентрі подій, до собору не прийшли.

Можна не звертати уваги, коли з Москви чуємо: «Так званий Патріарх так званої Української православної церкви». Але таке ставлення нашої виконавчої влади — це вже позиція. Бо УПЦ КП зареєстрована і є однією з найбільших в Україні. І тому такій позиції потрібно вже дати належну оцінку.

А на відсутність інформації про наміри й настрої в соборі до 14-ї години керівним колам годі й посилатися. Інформація чітко надходила до тих, кому було треба. Звернімося до пояснення віце-прем'єр-міністра Р. Шпека в «Урядовому кур'єрі». Про ранкову нараду знали? Безперечно. Про рішення Священного синоду? Також знали. І о 12-й годині 15 хвилин повідомили, що відбулося робоче засідання Єпископського собору — до речі, органу вищого від синоду, який прийняв рішення про поховання на території Софійського собору. Звісно, у письмовій формі звернулися запізно.

Але до чого ж готувалися державні органи? До розв'язання проблеми чи до конфлікту? Бо невдоволення таким ставленням з боку держави і до пам'яті Патріарха, і до УПЦ КП серед багатотисячної громади наростало. А що говорити з народом з числа наших високопоставлених урядовців можуть лише одиниці, то натомість могла заговорити лише сила. Саме вона й очікувала похоронну процесію. І на повороті на вулицю Володимирську, і особливо — за стінами Софії.

Із згасанням дня згасали й останні надії на поховання Патріарха на території Софії. Багатогодинні переговори з урядом жодного результату не дали. Прах Патріарха було віддано землі біля стіни дзвіниці. А з прощальними грудочками землі, що сипалися на труну з його тілом, почалося безглузде й нічим не спровоковане побиття всіх присутніх. Так завершився останній шлях Патріарха.

Як це назвати? Чиєюсь неоперативністю, втратою відчуття пульсу часу тими, хто там давно все це відслідковував, чи закономірним результатом ставлення до своїх громадян? Мабуть, повної правди офіційно ніколи так і не буде сказано. Буде згадана одна сторона, не забудуть і про УНСО. Хоч заради справедливості треба сказати і таке. Якби хлопці з УНСО не прийняли на себе під стінами Софії той безглуздий, з яничарською запопадливістю, напад, потерпілих було б незрівнянно більше. Мабуть, виплинуть і з протилежної сторони друго- чи третьорядні виконавці. Але навряд чи щось більше. Бо криваві події біля стін древньої Софії висвітлили не тільки рівень компетентності окремих ланок державної влади, їх невміння брати на себе ініціативу і домагатися розв'язання питань, але й те, якими інтересами там, в урядових колах, іноді керуються. Вони, ці події, нам виразно показали, якою мірою влада в державі, що зветься Україною, є українська. А міжнародній громадськості — якою мірою та влада демократична. І якою мірою силові відомства контролюються і керуються законом, а не «телефонним» правом.

Воно, звісно, легше бити похоронну процесію, ніж нагадати начальству про закон. Бо для цього більше сміливості потрібно. Та й, коли підставили, то є надія, що й захистять. Тож результатами розслідування скористується і рівень авторитету Президента. І на розстановку політичних сил у парламенті може вплинути. Бо змогу формувати команду дали, тож її потрібно контролювати і разом з нею нести відповідальність.

І, звичайно, потрібно переглянути всю політику виконавчої влади у такій делікатній сфері, як релігія. Бо взаємини церкви й держави мають грунтуватися не на політичних симпатіях, а на співробітництві, яке передусім сприяє зміцненню духовних і морально-етичних основ суспільства. Адже відокремлення церкви від держави аж ніяк не означає усунення останньої від проведення політики в галузі релігії. Бо таким відстороненням держава залишає простір для різних політичних сил. Особливо тих, чиї релігійні центри знаходяться за кордоном.

Свого часу держава доклала багато зусиль для зруйнування церкви. І тепер потрібні зусилля для її відбудови. У тому числі й для відродження колишньої слави українського православ'я і Києва як одного з духовних центрів світу.

Щоби була вільною і дорога до Бога, і до храму Божого.

Володимир КУЛІНИЧ,
член постійної Комісії Верховної Ради України з питань культури і духовності.

Президентові України Л. Д. КУЧМІ
Голові Верховної Ради України О. О. МОРОЗУ
Прем'єр-міністрові України Є. К. МАРЧУКУ

Високошановні Леоніде Даниловичу, Олександре Олександровичу, Євгене Кириловичу!

Обставини виняткової ваги змушують звернутись до вас з цим листом.

Гине Національна Академія наук України, яку було засновано в буремний 1918 рік, вона пережила лихоліття голодомору тридцятих років і діяла навіть в умовах війни і повоєнної розрухи.

За останні три роки кількість працюючих у НАН України скоротилася на третину. Процес цей триває і набуває загрозливого характеру. Особливий драматизм ситуації полягає в тому, що академічні установи залишає талановита молодь — майбутнє української науки.

Причина цього — відсутність нормальних умов для наукової праці і хоча б елементарних умов для життя. Над значною частиною співробітників НАН України нависла загроза голоду.

Ось про що свідчить неупереджена статистика. Більшість установ НАН України отримала кошти на зарплату співробітникам лише за квітень 1995 р. Маючи позабюджетні джерела надходжень, 40 інститутів виплатили зарплату за травень і тільки 5 — за першу половину червня. Сумарні борги всіх установ Академії за перше півріччя становили 1182 млрд. крб., причому 680,9 млрд. крб. — це борг установ перед своїми співробітниками по зарплаті.

Це критичне становище у житті НАН України спричинене припиненням її фінансування державою. За сім місяців поточного року Академія не отримала від Міністерства фінансів 1120 млрд. крб. бюджетних асигнувань, належних їй згідно з Законом "Про державний бюджет України на 1995 рік". Лише за липень борг держави перед Академією становив 580 млрд. крб.

Численні звертання Президії НАН України до відповідних інстанцій не приносять жодних результатів.

З другого кварталу 1995 р. перестала надходити виплата вченим із фонду Сороса і ІНТАСу через оподаткування цих коштів. Звичайно, це стосується лише незначної частини вчених, але найбільш кваліфікованих із них — вчених зі світовими іменами.

Ми свідомі того, що Україна переживає глибоку економічну кризу. Але і в цей скрутний час держава не може не звертати увагу на науку. Адже це надто специфічна галузь людської діяльності. Згаяне в ній за рік надолужується десятками років. Ліквідація НАН України призведе до того, що Україна досить швидко втратить власні високі технології і не зможе освоїти зарубіжні, навіть якщо матиме кошти на їх придбання.

Нас мусив би чомусь навчити приклад нашого відставання у виготовленні ефективних ліків і комп'ютерів. Адже це результат відомого нерозуміння і навіть цькування генетиків та кібернетиків політиками не такого вже й далекого минулого.

Руйнація НАН України неминуче призведе до підриву основ вищої освіти з усіма тяжкими наслідками для майбутнього України.

Незважаючи на всі труднощі, НАН України докладає всіх зусиль, аби зберегти високий рівень фундаментальних досліджень в Україні. Провадиться робота щодо реформування структури Академії, визначення пріоритетів, поєднання академічної та вузівської наук, пошуку ефективних шляхів упровадження наукових розробок у практику життя.

Ефективність цієї роботи залежатиме від того, як держава може забезпечити НАН України сталим і стабільним фінансуванням у 1995 р. і наступних роках. В умовах, коли вітчизняне виробництво переживає пік інноваційної пасивності і Академія не може розраховувати на значні надходження позабюджетних коштів, порятувати її може тільки держава.

Історично склалося так, що НАН України є не лише головним осередком вітчизняної науки, а й одним із символів незалежної Української держави.

Ваше розуміння цього і велика відповідальність за майбутнє України, у чому в нас немає жодного сумніву, дають підстави сподіватися на невідкладне розв'язання проблем НАН України.

Прийнято на загальних зборах директорів інститутів НАН України.

У номер

● *Запоріжжя*

«Ветер, ветер, ты могуч...»

Токар Токмацького АТ «Південнодизельмаш» В.Мельник сконструював насос, який качає воду із свердловини за допомогою енергії вітру. Винаходом умільця зацікавилося рідне підприємство й вирішило налагодити виробництво вітряків, повідомляє «Подія-Іпринда». Охочих придбати насоси виявилося чимало. Тому першу їх партію вже виготовлено й реалізовано.

● *Кіровоград*

Упакує ряжанку й вершки

Агрегат для розливу рідких продуктів у поліетиленові пакети передав місцевому молокозаводу колектив Олександрійського науково-виробничого об'єднання «Етал». Механізм успішно розфасовує за визначеними обсягами (250, 500 і 1000 грамів) молоко, кефір, сироватку, вершки, сметану, ряжанку. Після випробування новинку буде поставлено на конвеєр.

● *Київ*

Чергова зустріч з шахтарями

За повідомленням «Інтерфаксу-Україна», віце-прем'єр-міністр України Анатолій Кінах провів у п'ятницю чергову зустріч з представниками профспілок гірників, обласних шахтарських комітетів та вугільних об'єднань.

Він поінформував гірників про хід виконання спільної постанови уряду і Нацбанку про погашення заборгованості за вугілля.

Розглядалися також питання створення галузевого фонду державного соціального страхування працівників вугільної промисловості.

● *Сімферополь*

«Адалет» за державність у складі України

19 серпня в Сімферополі відбувся установчий з'їзд кримськотатарської національної партії «Адалет» («Справедливість»). Голова оргкомітету зі створення нової партії член Меджлісу Сервер Керімов зазначив, що відтоді, як Кримське ханство стало регіоном інтересів Росії, кримськотатарський народ упродовж десятиліть і століть зазнавав від цієї держави жорстоких поневірянь. С.Керімов акцентував увагу на відповідальності Росії за «геноцид нашого народу» і що партія виступатиме за відновлення діалогу з Росією щодо компенсації збитків, заподіяних кримськотатарському народові у зв'язку з депортацією 1944 року.

Підкреслювалося, що нова партія боротиметься за відновлення на півострові кримськотатарської держави, але лише в складі та правовому полі України.

Резонанс

Гендлярство з ВАТ «Луцькпластмас» не пройшло

У публікації «Пластмасова ціна — для золотого підприємства» («Голос України», 13 липня 1995 р.) йшлося про грубе порушення вимог закону приватизації Луцького заводу виробів із пластмас. Піддавався сумніву контрольний пакет акцій (50% + 1 акція), придбаний громадянином Німеччини і громадянкою України шляхом некомерційного конкурсу через підставних учасників. Оцінку основних фондів було занижено на 1 трильйон 38 мільярдів карбованців. Як повідомив прокурор Волинської області Михайло Косюта, після втручання прокуратури області, з участю працівників Служби безпеки, з допомогою Генеральної прокуратури України було припинено незаконну приватизацію заводу «Луцькпластмас». Наказом Фонду державного майна України результати некомерційного конкурсу з продажу контрольного пакета акцій Волинського акціонерного товариства «Луцькпластмас» скасовано. Отже, гендлярство з одним із найбільших в Україні підприємств з переробки пластмаси не пройшло.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

НІМЕЦЬКИЙ МЕЦЕНАТ З УКРАЇНСЬКИМ ОПТИМІЗМОМ

Вручення гуманітарної допомоги стає повсякденною подією. Журналісти вже не поспішають на запрошення приїхати і «висвітлити» той чи інший крок благодійності (слава Богу, вона не вичерпується), часто задовольняючись коротко замітко.

Але цей факт прибуття ще одного гуманітарного вантажу дав мені змогу познайомитися з незвичайною людиною.

Слідом за апаратом ультразвукової діагностики фірми «Сіменс» для дитячої лікарні № 9 Подільського району м. Києва на власному реактивному літаку з власною жінкою за штурвалом прилетів бізнесмен із Мюнхена Віктор Бондаренко, прізвище якого промовисто свідчить про його походження. Він родом з Києва. З рідним кубельцем розстався ще в дитинстві, і життєва дорога привела його до нашої столиці лише 1989 року, де вперше побачився він зі своєю сестрою. Крім того, він палко бажав допомагати своїм співвітчизникам. Доля звела його з головним лікарем дитячого територіально-медичного об'єднання Подільського району Олександрою П'янковою. Високоякісним медобладнанням і необхідною технікою допомагає він не перший рік. Минулого разу то були електрокардіографи. Все це вельми придалося для діагностичного гастроентерологічного центру, відкритого при цій дитячій лікарні. У точності діагнозу вже не може бути сумніву. Привезений потужний «УЗД», приміром, має доплерівський датчик, який дає змогу розпізнавати навіть судини.

— Вважаю, що дитяча лікарня — це саме те місце, де завжди потрібна допомога, — без зусиль говорить російською через півстоліття проживання в Німеччині пан Бондаренко. — Я люблю допомагати дітям — адже це майбутнє України, моєї батьківщини. Гадаю, що безпосередня допомога набагато важливіша за ту, що йде через державні структури. Я ж переконаний, що все привезене мною тут і залишиться. Звичайно, це краплина в морі. Та якби кожен багатий дав свою краплину...

Віктор Бондаренко добре пам'ятає зиму 42-го, коли на київському вокзалі з хлопчаками за хліб та цигарки відвозили валізки німецьких солдатів до казарм. А 43- го його, 14-річного, разом з мамою повантажили німці до ешелону й відправили до Німеччини. Війна скінчилась, а вони залишилися: чували про те, що хто повертався — потрапляв до Магадана. А тоді не було іншого виходу, як дертись угору, аби не залишитися внизу. Довго не міг одержати німецького підданства. Але, на щастя, у Західній Німеччині для енергійних і заповзятливих людей була свобода дій. Він палко бажав мати власну візитку, та лише з часом, після важкої праці, зумів реалізувати свою заповітну мрію, купивши невелику фірму і ставши її президентом. Я пригадала юного Рокфеллера, який, щоб розпочати власну справу, останні гроші витратив на дорогий костюм.

Нині Віктор Бондаренко — власник великої фірми «Інтердин» з транспортних перевезень, з офісами й складами по всій Європі. Сподівається на представництво і в Києві. Він об'їздив цілий світ, а свою дружину — чарівну англійку Лорен — зустрів на грецькому острові. Привід для знайомства обрав оригінальний — запросив працювати менеджером. Нині вона не тільки перший його помічник у компанії з 800 службовцями, а й класний пілот, а також чудова господиня, що вміє варити навіть українські борщі. Ось така опора поруч.

— Я величезний оптиміст, — каже про себе Віктор Бондаренко. — Вам усім потрібна частка мого оптимізму і ставлення до життя. Треба завжди бачити перед собою мету і залишатися «голодним».

Успіх нашого українця за кордоном може стати прикладом для всіх. А для цього потрібно не так уже й багато. Працювати не згортаючи рук, а головне — любити свою батьківщину, пам'ятати про неї щогодини, щохвилини.

Людмила ГРАЧ.

На знімках: пан Віктор Бондаренко серед дітей; подарований «УЗД» вже в дії.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

На ринг викликаються профі

Близько трьох років київські шанувальники спорту не бачили на столичному рингу боксерів-професіоналів. Цей тривалий антракт завершився — 30 серпня у Палаці спорту пройде міжнародний турнір, в якому аси шкіряної рукавички Національної ліги професіонального боксу України (НЛПБУ) зустрінуться з найсильнішими боксерами Росії, Узбекистану, Болгарії.

Розповідає президент НЛПУ, комісар турніру Михайло ЗАВ'ЯЛОВ:

— У першій щонайлегшій вазі (50,802 кг), де розігрується звання чемпіона України, зійдуться Олександр Іванченко (Київ) та Олександр Кирилович (Донецьк). Господареві рингу 23 роки, ще любителем він виграв першість СРСР серед юніорів, ставав чемпіоном Росії, був переможцем турнірів у США, Таїланді, Англії, Канаді. На професійному ринзі Іванченко проводить свій четвертий бій, у трьох попередніх здобув перемоги. Його суперникові й тезкові — 27 років. Не раз Кирилович вигравав звання чемпіона України серед любителів, був призером чемпіонатів Союзу, переміг у семи міжнародних турнірах. І він 30 серпня проведе на профі-рингу четвертий бій.

У легкій вазі (61,237) також буде розіграно звання чемпіона України. Тут зустрінуться Андрій Синєпупов (Київ) та Рахім Мінгалієв (Ташкент). Андрій у свої 27 років найтитулованіший з українських боксерів-професіоналів. Торік Синєпупов став чемпіоном світу за версією WBO, очолив європейський рейтинг у своїй ваговій категорії. На професіональному ринзі Андрій провів 25 боїв, добився 23 перемог при одній нічиїй і одній поразці. Рахім на рік молодший, провів проти профі 10 боїв (8 перемог, 2 поразки), чемпіон Азії серед професіоналів.

У третьому бою змагатимуться боксери напівсередньої ваги (66,7 кг) Віктор Фесечко (Кіровоград) та Олександр Переводчиков (Москва). Вони сперечатимуться за звання чемпіона СНД. Вікторові 24 роки, він провів на професіональному рингу 15 боїв (13 перемог, 2 поразки), брав гору на турнірах у Лас-Вегасі, Чикаго, Парижі. Олександр — на рік старший, встиг виграти звання чемпіона Москви та Росії серед профі, провів на професіональному рингу 11 боїв, у 9 з них переміг.

Окраса турніру — завершальний бій у другій щонайлегшій ваговій категорії (55,338 кг), де визначиться володар Кубка Європи, між Сергієм Диваковим (Миколаїв) та Пламеном Пирвановим (Софія). Диваков — найдосвідченіший з майстрів Національної ліги професіонального боксу України. Йому 29 років, віце-чемпіон Європи серед професіоналів, був переможцем турнірів у Києві, Ялті, Нью-Йорку, Софії, Парижі, Ліоні. На профі-рингу Диваков провів 17 боїв, у яких здобув 15 перемог (у 9 з них нокаутом). Пирванову — 26 років. Він — чемпіон Болгарії та балканських країн серед професіоналів, провів 12 боїв, у 9 виграв (при 5 нокаутах).

Суддівську бригаду турніру очолює заслужений майстер спорту, чемпіон світу та Європи, призер Олімпійських ігор, народний депутат України Віктор Савченко. Організатор (промоутер) турніру — Андрій Стеганцов (Київ).

Тайсон повернувся

За 92 секунди впорався з Пітером Макнілі славнозвісний Майк Тайсон на рингу в Лас-Вегасі. За таким блискавичним сценарієм пройшло повернення американської зірки боксу.

Лише результати

Першість країни з футболу. Перша ліга. 5-й тур. Шахтар — Дніпро. 2:0. Дорохов, 1, Федоров, 80, з пенальті. **Сталь — Ворскла. 2:1.** Ареф'єв, 34, Плотников, 67 — Ратій, 43. **ФК Львів — Темп-Адвіс. 2:0.** Гарас, 3, Луцишин, 38. **Верес — Динамо-2. 1:1.** Новак, 75, з пенальті — Анікєєв, 78. **Хімік (Житомир) — Металург. 1:1.** Воронежський, 70 — Бабич, 50. **Поділля — СК Одеса. 1:1.** Брунджадзе, 12 — Головатчук, 79. **Явір — Закарпаття. 0:1.** Сенюш, 66. **Нафтовик — Скала. 4:0.** Задорожний, 35, з пенальті, 83, з пенальті, Захаров, 45, Гольдін, 73. **Металіст — Кристал. 3:0.** Паламарчук, 13, Суворов, 44, 77. **Хімік (Сіверськодонецьк) — Буковина. 0:1.** Бенько, 32.

На початку тижня

Річниця незалежності — подія міжнародна

В зв'язку з літніми відпустками найвищого державного керівництва в сфері української міжнародної політики жодних визначних кроків не спостерігається. Головною подією початку нинішнього тижня є візит міністра закордонних справ Геннадія Удовенка до Фінляндії. Слід зазначити, що досі стосунки України з державами Північної Європи не мають належного рівня, і тому нинішній візит видається дуже корисним.

До речі, Україна і Фінляндія були колись складовими однієї держави — Російської імперії. Часи ті,слава Богу, давно минули, і післязавтра ми відзначатимемо чергову річницю нашої незалежності. Дата ця відноситься до розряду міжнародних подій, адже окрім традиційних привітань керівників багатьох країн можна очікувати і на висновки закордонних аналітиків: які ми є на погляд збоку. Тобто українська тема буде присутня у світовій пресі.

На що можна очікувати ще? Можливий великий наступ хорватської армії на боснійських сербів у районі Дубровника — вже туди стягнуто великі сили хорватів. Можливі нові скандали біля тихоокеанського атола Муруроа, де Франція має намір проводити ядерні випробування: туди рішуче направилися 14 кораблів із «зеленими» з Австралії, Нової Зеландії, Великої Британії та Голландії. До речі, ряд впливових політичних партій ФРН висунув міжнародну екологічну організацію «Грінпіс» на здобуття Нобелівської премії за 1995 рік.Що ж, цілком заслужено.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

ОЦЕ ТАК ЛІДЕР!

***ЗА ТЕМПАМИ** економічного розвитку Ірландія випередила всі країни Європейського Союзу і, імовірно, втримуватиме титул «найбільш економічно динамічної в ЄС» наступні два роки. Такого висновку дійшли фахівці Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР).*

Опублікована в ірландській пресі доповідь ОЕСР пояснює рекордні темпи зростання, які 1993—1994 років становили 5 відсотків і, за прогнозами, залишаться такими самими протягом наступних двох років, передовсім успіхами в галузі експорту. Незважаючи на повільне оздоровлення економіки у країнах — головних зовнішніх ринках Ірландії, — співвідношення вартості вивезених за кордон ірландських товарів і послуг до валового національного продукту залишається одним з найвищих в ОЕСР, склавши близько двох третин ВНП.

Особливо вагомий внесок у зростання експорту зробили великі американські та японські корпорації, яких привабили на «зелений острів» щедрі податкові пільги і фінансові субсидії і які розглядають Ірландію як «вікно в Європу». Звідси, зокрема, ведуть наступ на ринки ЄС такі визнані лідери світової електронної промисловості, як «Інтел», «Делл», «Моторола», «Міцубісі», багато провідних фармацевтичних і косметичних фірм США.

Успіхи Ірландії були підкріплені зростанням інвестицій на внутрішньому ринку. Низька інфляція, позитивне бюджетне сальдо, зменшення розміру національного боргу зміцнили впевненість ірландських бізнесменів у завтрашньому дні, стимулювали розширення виробництва і зростання зайнятості населення. Незважаючи на це, підкреслює ОЕСР, безробіття залишається однією з головних проблем Ірландії. У найдинамічнішій серед країн ЄС економіці на сьогодні не знайдеться місця 14 відсоткам усього працездатного населення. Близько половини «зайвих» ірландців ходять на біржі праці вже понад рік і належать до категорії так званих «довгочасних» безробітних, шансів у яких знайти роботу через втрату кваліфікації і психологічні причини щодня меншає.

Відповідно до рекомендації ОЕСР, для розв'язання проблеми довгострокового безробіття в Ірландії потрібна радикальна реформа національних систем оподаткування і соціальної допомоги. Нині завдяки високому прибутковому податку на тих, хто має постійну роботу, і щедрим допомогам з безробіття часто-густо виникає парадоксальна ситуація: під час повернення до продуктивної праці у багатьох безробітних ірландців значно «полегшає» гаманець. ОЕСР також рекомендувала покращення системи середньої освіти, яка не справляється з наданням молодим ірландцям тих знань і навичок, яких вимагає від них сучасний ринок.

Знову рекорд?

Угорщина. І знову жадання світового рекорду. Надзвичайно смачну, а головне, величезну страву — на 1.400 порцій — приготували кухарі одного з готелів Будапешта. Витратили вони при цьому силу продуктів. Це були: сир, локшина, сметана, бекон... Лише самої локшини треба було... 300 кілограмів.

Фото МТІ—ІТАР-ТАРС.

У номер

● *ООН*

У безпечній зоні робити більше нема чого?

Генеральний секретар ООН Бутрос Бутрос Галі розпорядився вивести миротворчі сили з мусульманського анклаву Горажде в Боснії, оголошеного «безпечним районом», залишивши там тільки військових спостерігачів як «очі і вуха світового співтовариства», яких підтримуватимуть ВПС НАТО.

● *Загреб*

Мир тільки після перемоги

Мирне врегулювання в Боснії можливе тільки після того, як сербам буде завдано рішучої поразки на полі бою, заявив лідер боснійських мусульман Алія Ізетбегович. Голова Президії Боснії і Герцеговини піддав критиці низку положень американського мирного плану. Так, приміром, Ізетбегович не згоден з переданням Сараєва під управління ООН і не припускає можливості участі в переговорах керівництва боснійських сербів.

● *Пекін*

Шантаж — як політична зброя

Китай має намір продовжити випробування ракет поблизу берегів Тайваню, якщо тайванська адміністрація не відмовиться від запланованих на жовтень військових навчань, а його глава президент Лі Денхуей, прибічник самостійної дипломатії, вирішить балотуватися на виборах, що мають відбутися на острові наступної весни.

● *Париж*

Хто висаджує в повітря місто?

Відповідальність за організацію вибуху минулого четверга біля Триумфальної арки в центрі французької столиці, внаслідок якого 17 чоловік дістали поранення, взяла на себе екстремістська організація «Збройна ісламська група — головне командування». Після здійсненого 25 липня терористичного акту в паризькому метро, внаслідок якого 7 чоловік загинули і понад 80 дістали поранення, також з'являлася анонімна інформація, що «Збройна ісламська група — головне командування» бере на себе відповідальність за цю акцію.

● *Будапешт*

З сусідами — в мирі

Таке було головне гасло урочистостей з нагоди національного свята — Дня св. Іштвана — засновника державності Угорщини, яке відзначалося 20 серпня.

У промові в Будайському замку Президент Угорщини Арпад Гьонц наголосив на вірності настановам святого Іштвана, який заповідав: «Що різномовніша країна, то вона багатша». Символом єднання представників різних народів став і традиційний обхід навколо Базиліки церкви св. Іштвана, в якому взяли участь посланці з більшості сусідніх країн, в тому числі й України. А напередодні урочистості в парламенті Угорщини відбувся урочистий прийом за участю акредитованих у Будапешті дипломатів. Найщиріші вітання народові Угорщини від керівництва нашої держави передав Надзвичайний і Повноважний Посол України в Угорщині Дмитро Ткач.

ТАМ, ДЕ ЖИВЕ ДІД МОРОЗ

***НАВІТЬ** малюки знають: Дід Мороз живе десь далеко, на краю світу, там, де холодно і багато снігу. Проте є й конкретніша адреса. З'ясовується, постійне місце його мешкання — Фінляндія. У нього — своя резиденція, а на юридичну адресу Санта-Клауса надходять тисячі листів.*

Зима тут — і справді, найдовша пора року, і триває вона значно довше за всі інші сезони. На півдні тривалість найкоротшого зимового дня становить 6 годин, а в північній частині Лапландії сонце не сходить протягом 52 днів полярної ночі.

За своєю територією Фінляндія — п'ята за величиною серед європейських країн, але за кількістю населення — серед країн останньої п'ятірки, коли не брати до уваги карликові держави.

У деяких регіонах країни на квадратний кілометр припадає дещо більше як два чоловіка. Незважаючи на це, її економіка серед європейських країн посідає одну з пріоритетних позицій. Найвище визнання цього — прийняття країни нинішнього року до Європейського Союзу. Втім, особливої одностайності під час обговорення цього питання фінни не виявили — на референдумі за вступ цієї скандинавської країни до ЄС висловилося трохи більш як п'ятдесят відсотків. Приміром, на першому референдумі (а їх в історії Фінляндії й проводили лише двічі) 1932 року за відміну сухого закону висловилися 90 відсотків мешканців. Прибічники вступу держави до Євросоюзу стверджують, що Фінляндія фактично була там і раніше. Свідчення того — до країн ЄС йде половина всього фінського експорту.

Частка товарообороту між нашою країною і Фінляндією поки що невелика. За 1994 рік імпорт з України становив 81 мільйон фінських марок, а експорт — 278 мільйонів. Це пов'язано і з тим, що законодавча база для економічного співробітництва ще недостатньо міцна.

Передбачають, що зміцненню законодавчої бази сприятимуть офіційний візит міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка до Фінської Республіки, запланований на 21 серпня, і наступна затим поїздка до цієї скандинавської країни Президента України Леоніда Кучми.

Хоча 1992 року підписано угоду про торгівлю, економічне співробітництво і взаємний захист капіталовкладень і в спільному портфелі вже є угоди про економічне і науково-технічне співробітництво в галузі сільського господарства і виробництва продовольчої продукції. Конвенція про уникнення подвійного оподаткування, проте потенціал у сфері двосторонніх відносин ще далеко не вичерпано.

Олег ДУБОВИЙ.

Вулиця «червоних ліхтарів» у Тель-Авіві

***КОМІСІЯ** ізраїльського парламенту зі статусу жінок після бурхливих дебатів ухвалила законопроект про легалізацію проституції в країні. Муніципалітетові Тель-Авіва у відповідь на його прохання дозволено як експеримент організувати в одному з районів міста вулицю «червоних ліхтарів», повідомляє ІТАР-ТАРС.*

Водночас Міністерству охорони здоров'я рекомендовано забезпечити жриць кохання медичним обслуговуванням, а Міністерству поліції — організувати їх захист від сутенерів.

За основу обговорення було взято пропозицію мера Тель-Авіва про впорядкування проституції в цьому найбільшому місті країни, щоб запобігти поширенню венеричних захворювань і обмежити підпільний бізнес на проституції.

Виступаючи на підтримку нового закону, один з депутатів парламенту назвав його вкрай потрібним, бо випадкові статеві зв'язки, за його словами, можна спостерігати увечері в Тель-Авіві чи не «під кожним деревом або кущем». Проте проти нововведення виступили запрошені на засідання комісії представниці «стародавньої професії». За їхніми словами, ніхто не має права забороняти жінкам «розпоряджатися своїм тілом» на власний розсуд, а створення публічних будинків буде лише на руку сутенерам. Проти узаконення проституції виступили й деякі члени комісії. На їхню думку, вже в найближчій перспективі це може перетворити Ізраїль на «міжнародний центр проституції» зі всіма негативними соціально-моральними наслідками, що з цього випливають.

Про кого говорять

Америка полегшено зітхне й почне отруювати нас

Схоже, для курців в Америці настали чорні дні. Президент Клінтон видав указ, спрямований на посилення боротьби з палінням. Нині цигарка у США фактично отримала статус наркотика. У своєму щотижневому радіозверненні до нації Президент Клінтон навів міркування, якими він керувався, видаючи указ по виконавчому відомству про заборону продажу цигарок через торговельні автомати, про врегулювання правил реклами та маркетингу цигарок, а також про обмеження реклами та маркетингу тютюнових виробів у ході спортивних заходів.

Як випливає зі слів Президента, він зробив це, бо «підлітки не випадково залучаються до паління. Вони — жертви ринкових і рекламних кампаній коштом у мільярди доларів, авторами котрих є провідні психологи та фахівці у сфері реклами».

Прогнозують, що цим докорінним реформуванням тютюнової політики США Уільям Клінтон нажив сотні недоброзичливців, головно серед фермерів південних штатів, де культивується масове вирощування тютюну, і серед виробників американських цигарок. Але не можна заперечувати, що нинішній Президент напередодні виборів може записати до свого активу численну аудиторію ворогів тютюну. А, скоріш за все, прихильників здорового способу життя буде багато більше.

Неминуче також і те, що американські виробники цигарок, яких поставили у своїй вітчизні у більш жорсткі умови, кинуться з новою силою рекламувати власну яскраву продукцію у країнах Східної Європи, у тому числі і в Україні.

Валерій ДРУЖЕНКО.

Абітурієнт-95

Кошти шансів не додають

СВОЄРІДНО працювали вузи Івано-Франківська цьогорічної абітурієнтської жнивної пори. І не лише тому, що на зміну тестуванню прийшли звичні усні та письмові екзамени, а призабутий твір став одним з найнебезпечніших випробувань у вступному марафоні.

Поряд з безплатною (державним замовленням), у вузах Івано-Франківщини сміливо впроваджують платну форму навчання.

— Багато абітурієнтів виявили бажання навчатися за платню, — каже Віталій Кононенко, ректор Прикарпатського університету імені Василя Стефаника. — До речі, цього року їхня кількість різко зросла.

Впресоване у свідомість людей гасло про безплатну освіту — не що інше, як міф. За всіх часів, з моменту створення світу, найдорожча в прямому і переносному значенні була саме освіта, бо вона давала знання, духовність, тобто вічне і безцінне.

— Чи будуть повноцінними спеціалістами студенти, які отримують диплома за плату?

— Думаю, що так, адже плата за навчання не передбачає ніяких пільг чи поблажок для студента. Вимоги до якості навчання всіх студентів рівні, і досить високі. Якщо платник не здає успішно першу сесію, він на загальних підставах відраховується з вузу. Отже, долари чи карбованці — не панацея і не гарант. Вони дають абітурієнту шанс стати студентом і тільки. Проте, серйозного, розумного студента оплата навчання спонукає до особливої відповідальності.

— Які ще особливості цьогорічної вступної кампанії?

— Різко зросли конкурси на всі спеціальності (на 100 навчальних місць — 260 заяв). Спеціальності — хімія, математика, фізика, — менш популярні раніше, вийшли в число перших.

Ми значно посилили контроль за викладачами, які приймали екзамени, всіляко запобігали втручанню сторонніх. Із цією метою всі тексти, теми творів, білети складали в день іспитів. Теми творів вибирали шляхом жеребкування. Всі письмові роботи перевіряли в день складання екзаменів. Усні іспити на окремі спеціальності абітурієнти склали під номерами, прізвища їхні шифрувалися. До участі в приймальній кампанії було залучено вчителів області.

Цього року вперше невелика кількість абітурієнтів стала студентами за сертифікатом довіри (рекомендацією своїх вчителів), пройшовши лише співбесіду. Велику групу учнів, переможців всеукраїнських, обласних та спеціальних вузівських олімпіад, зараховано на навчання також без вступних іспитів. Випускники коледжів-технікумів, ліцеїв, гімназій, що входять до університетського комплексу, при вступі користувались пільгами і складали один або два екзамени.

Я проти підготовчих відділень. Це залишки колишніх робітфаків. У нашому університеті, щоправда, діє підготовче відділення для представників української діаспори. Ці студенти перший рік вивчають українську мову, культуру та історію. А потім повертаються у свої країни й несуть ідеї українства по всьому світу.

Світлана ВАСИЛІВСЬКА.
Івано-Франківськ.

Оксамитовий сезон

«Лучезарный» здоров'я не продає, а дарує

КУРОРТНЕ містечко на чорноморському узбережжі Криму — Євпаторія — чотири роки тому змінило статус: зі всесоюзної дитячої оздоровниці перетворилося на всеукраїнську.

Зі зміною вивіски дещо змінився і зміст. Раніше тут лікували переважно дітей з порушеннями опорно-рухового апарату. А нині акцент в оздоровчій практиці зроблено на органи дихальної системи. Не таїна, що саме на застудні захворювання, горезвісні ГРЗ найчастіше хворіють наші діти. Природні умови курорту — поєднання степового підсоння з морським, добра, роками створювана лікувальна база, нові методики профілактики та лікування дають змогу зміцнити імунні сили дитячого організму, створити надійний захист від вірусів, застуд і хвороб.

Дитячий санаторій «Лучезарный» управління охорони здоров'я Київської міськради вже котрий рік бореться за здоров'я молодого покоління. За словами головного лікаря санаторію Луїзи Ільченко, стан здоров'я дітей з так званої четвертої зони потребує особливої уваги лікарів та медперсоналу. Ця санаторно-курортна установа спеціалізується на лікуванні бронхо-легеневих захворювань. Для цього створено всі необхідні умови — і побутові, і лікувально-стаціонарні. Особливий підхід у «Лучезарному» — до добору кадрів. З дітьми, на думку господарки санаторію, мають працювати люди, що люблять їх, — в цьому полягає запорука успішного лікування. До того ж усі медичні послуги надають безплатно.

У той час, коли через недостатнє фінансування впадає в летаргійний сон багато будинків відпочинку, пансіонати, санаторії, «Лучезарный» впевнено тримається на плаву. Його надійна «повітряна подушка» — управління охорони здоров'я Київської міськради не дає потонути своєму медичному закладові. Мало того, у цей нелегкий час «Лучезарный» реконструюють: роблять криті переходи між корпусом і допоміжними приміщеннями, перетворюють літній кінотеатр на закритий, «вирощують» зимовий сад. Усе це необхідно для комфортного відпочинку київських дітей не лише в літній період, а й цілорічно. В санаторії діє середня школа з професійним педагогічним колективом. До речі, викладачі цього року збираються на базі «Лучезарного» відкрити курси з готування фахівців для шкіл-інтернатів санаторного типу.

А поки що літо, канікули. Юні кияни засмагають на євпаторійських пляжах, купаються в морі, отримують необхідне лікування, п'ятиразове харчування, розваги. До першого вересня діти повернуться додому відпочилі, зміцнілі і з новими силами заходяться гризти граніт науки.

Ольга ВАУЛІНА.

Екологія

Як не холера, то хлорка

Донецьке районне управління ДВО «Укрпромводчормет» забезпечує сьогодні питною водою мільйонний обласний центр і прилеглі до нього міста — Авдіївку, Ясинувату і Макіївку. На сьогодні вода в регіоні трохи перехлорована, що характерно для ситуації, яка склалася на південному сході України.

Щодо хлору, як реагенту для очищення води, яка надходить для питних цілей з каналу Сіверський Донець—Донбас, то він сьогодні, безсумнівно, в фаворі у працівників фільтрувальних станцій Донецької і Кальміуської. Саме вони постачають у Донецьк воду в добовому обсязі близько 700 тисяч кубометрів. Після того, що сталося в Харкові, витрати цього хімікату-коагулянта, втім, як і інших, — сірчанокислого алюмінію, марганцю, активованого вугілля — збільшилися вдвічі. Трагедія у Харкові, незважаючи на всі дійові заходи для її ліквідації, і дотепер позначається на якості канальної води. Як свідчать дані, що надходять з лабораторії, кількість бактерій у літрі води в 3—4 рази перевищує припустимі норми. Тому реагентів тут, попри всі економічні та фінансові проблеми, не шкодують, як, власне, і сил: усі без винятку співробітники Донецького райуправління працюють нині в режимі підвищеного навантаження, забезпечуючи населення поки що чистою водою.

Фото Ігоря БРУЯ (Укрінформ).

ЦІНИ НА ОСНОВНІ ПРОДУКТИ ХАРЧУВАННЯ НА РИНКАХ УКРАЇНИ

Базарний день	Яловичина	Свинина	Кури	Сало	Яйця (десяток)	Олія	Сметана	Сир жирний	Картопля	Часник	Морква	Цибуля	Яблука	Огірки	Помідори
Луцьк	260—270	320—350	400—500	250—280	100—120	250	320	90—100	30-35	200—220	—	60	—	50—55	60—70
Сімферополь	270—350	300—350	350—400	200—250	100—120	220	300—350	140—150	100	120	90	50—70	70—100	100—120	60—100
Київ, Лук'янівський ринок	350—400	400—450	400	250—300	120	300	250	160—170	40	170	60	50	50—100	60	50

Допомогли вижити, а як жити?

ДО ПРИЙМАЛЬНОЇ палати 15-ї міськлікарні Дніпропетровська прийшла дівчинка 16 років. І, кинувши всіх у шок, витягла з поліетиленової торби... синюшного малюка, якому, як згодом визначили лікарі з невідпалої ще пуповини, було з роду... кілька годин.

Медики, констатуючи, що з дитиною по-варварськи обходилися ще в утробі, почали рятувати підкидька... А паралельно з тим працювала міліція. І передусім завітали до родини отої дівчинки, як то кажуть, з числа неблагополучних. 42-річна мати має шістьох дітей, жодне з яких не знає свого батька. Старша 16-річна дочка, що принесла щойно народжене маля, вже сама має півторарічну дитину. Нежданого й небажаного її сьомого братика народила мама й попросила комусь підкинути. Чи щаслива карта випала цій малесенькій людині, життя покаже, але сестричка віднесла його все-таки до лікарні.

За недовге своє життя малюк змінив три лікарні, історія його хвороб зростає, та органічних уражень, як твердять медики, хвалити Бога, немає. У всіх медичних паперах він проходить як Невідомий і лежить у компанії з трьома такими самими «відмовниками». Умовна мати, з якою працюють співробітники міліції, цікавості до нього не виявляє. А отже, пряма дорога дитинчаті до Будинку малюка. А там уже, як Бог дасть та які люди трапляться... Але страшно думати, що демографічні показники в нашій незалежній державі «поліпшують» отакі «неблагополучні» діти.

Тетяна МЕЩАНСЬКА.

На знімку: медсестри Тетяна Завийборода і Марина Скляр з «покинутими» дітьми — Настею, Антоном, Ірою та Невідомим.

Фото Анатолія КРАСНОЖОНА (Укрінформ).

тел/факс /0572/ 432-827
тел/0572/ 381-655, 476-894

АВТОИНВЕСТСТРОЙ

УАЗ 3741; 3909, 31512; 31514/ЛЮКС; 3303, 330318/ТЕНТ; 3962/САНИТАРНЫЙ; 2206/МИКРОАВТОБУС

ВАЗ 21043, 21053; 2106, 21061; 21074, 21083; 21093, 21099; 2121; 21213 "ТАЙГА"

ГАЗ 31029; 31029-51/ЛЮКС; 3102; 33022/ГАЗЕЛЬ

АЗЛК 2141; 23352; /ПИКАП

ГАЗ 3306/ГР. ДИЗ.; 3307/ГРУЗОВОЙ; 4301/ГР.ДИЗЕЛЬ; 4509/САМОСВ. ДИЗ.

ЗАЗ 1102 "ТАВРИЯ"; 1105/5 ДВЕРЕЙ

ИЖ 21251/КОМБИ; 2715/ГРУЗ.; 27151/ПИКАП; 27156/ГРУЗО-ПАСС.

РЕАЛИЗУЕТ СО СКЛАДА В ХАРЬКОВЕ ЗА БЕЗНАЛИЧНЫЕ КАРБОВАНЦЫ

новые АВТОМОБИЛИ

RAF 22038-02 /ПАССАЖИРСКИЙ; 22038-02 /ЛЮКС; 2915-02 /СКОРАЯ ПОМОЩЬ; 2914-01 /РЕАНИМАЦИЯ

3311 /ГРУЗОПАССАЖИРСКИЙ; 33111 /ГРУЗОВОЙ; 2920 /ИЗОТЕРМИЧЕСКИЙ; 2925 /МИЛИЦИЯ/ПОЖАРНЫЙ

По вопросам бартера обращаться по тел. /0572/ 140-014.

Ремонт мягких кровель.

- Быстро.
- Дешево.
- Гарантия.

Телефон/факс 449-99-81.

Фірма «Агрокомплекс»

приймає зворотні вантажі

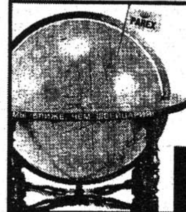
з України до Польщі.

Контактний тел./факс 22-42-69, м. Тарнобжег.

Обладнання для

- магазину
- їдальні
- кафе-ресторану
- пекарні
- пральні

Тел.: (044) 435-51-70,
тел./факс: (044) 435-40-64

ОТКРЫТИЕ КОДИРОВАННЫХ СЧЕТОВ	(+3712) 220182 210779, 228818
НАЛИЧНАЯ ВАЛЮТА ЗА БЕЗНАЛИЧНУЮ	213534, 223378 ÔÀÊÑ 221385
ПОКУПКА И ПРОДАЖА ЛЮБЫХ ВАЛЮТ	(+3712) 213534 221737, 224944
МОМЕНТАЛЬНЫЕ ДЕНЕЖНЫЕ ПЕРЕВОДЫ ПО ВСЕМУ МИРУ	(+3712) 221823 ФАКС 325208
ТРАНСФЕРАБЕЛЬНЫЕ, STAND-BY И ДРУГИЕ АККРЕДИТИВЫ В ЛЮБОЙ ВАЛЮТЕ	(+371) 7284330 7283659

PAREX BANK MasterCard VISA

Выбери спокойную жизнь !

Производственное предприятие «Днепросиблес» изготавливает из древесины хвойных пород оптовые партии:

оконных блоков раздельной конструкции;
дверных блоков филенчатых цельнодеревянных;
плинтусов, наличников, реек, вагонки, досок для пола.

Реализуются со склада в Днепропетровске:

пиломатериалы обрезные хвойных пород 25, 40, 50 мм, влажность 12—14%;
шпалы железнодорожные широкой колеи (непропитанные) I, II, III типа;
дощечки тарные.

Форма оплаты — предоплата, безотзывный аккредитив.
Возможен бартер на продукты питания, доску необрезную, брус I с.(дуб, бук).
320070, Днепропетровск, пр. К. Маркса, 60, каб. 529, 532.
Телефоны: (0562) 452132, 440623, телефакс (0562) 440623.

САМЫЙ КРУПНЫЙ СКЛАД

запасных частей к болгарским погрузчикам

- около **150** наименований з/ч по каталогам "БАЛКАНКАРА"
- а также авто- и электропогрузчики:
  - ДВ 1788, ДВ 1792 (г/п 3т и 3,5 т)
  - ЕВ 818.56 (г/п - 1 т., 3-х стор. обраб. груза)
- электротельферы г/п 0,5 - 5 т
- тележки гидравлические (2 т)

Покупаем списанные погрузчики
Открыт филиал в г. ТЕРНОПОЛЕ

348017, Луганск, ул. Цимлянская, 2
Факс: (0642) 54-03-45 Телекс: 118028 START UX
Тел.: 54-70-72, 54-01-02, 54-00-71

ПОРШНЕВАЯ ГРУППА

(гильза, поршень, палец, кольца, вкладыши, прокладки).

ДЛЯ АВТОМОБИЛЕЙ И СЕЛЬХОЗТЕХНИКИ

КАМАЗ, МАЗ, КрАЗ, ГАЗ-53, ЗИЛ-130, Икарус, УАЗ, ГАЗ-24, Москвич-412, ВАЗ, ЗАЗ, ГАЗ-21	Т-150, МТЗ-80, 82, ДТ-75, "Дон", "Нива", "Колос" (для двигателей СМД-14, СМД-18, СМД-20, СМД-22, СМД-31, СМД-60, Д-240)

ЗАПЧАСТИ для КАМАЗа: выжимной подшипник, топливный насос, плунжерные пары, распылители.
ЗАПЧАСТИ для ГАЗ-53: коленвал, диск сцепления ведомый, корзина сцепления, распредвал.
ЗАПЧАСТИ для Т-150: топливный насос, плунжерные пары, распылители, форсунки, секции ВД.

Оформление и отгрузка за 10 минут!
КМП "ЭВО" г. Киев, ул. И. Гонты, 9.
Тел. (044) 443-65-49, 446-58-19. с 9 до 17.

Арбитражный суд Житомирской области (262000, г. Житомир, пл. Советов, 12) возбудил дело № 19 «Б» о банкротстве корпорации «Скальпель-Вита» (юридический адрес: 262000, г. Житомир, ул. Черняховского, 12-А, р/с 609568 в Житомирском городском отделении Проминвестбанка, МФО 311056).

Претензии кредиторов принимаются арбитражным судом в течение месяца со дня публикации объявления.

САША фирма Туристическое Бюро

Мы предлагаем Вам отдохнуть!

БОЛГАРИЯ
«Приморско», Варна. От $ 292
ГРЕЦИЯ
Салоники. От $ 375
о. Крит (элитный отдых) — от $ 995
КИПР Лимассол, Агия-Напа. От $ 529
ЕГИПЕТ Хургада. От $ 520

Тел.: (044) 296-22-85, 290-19-97
Лицензия № 000205 Госкомтуризма Украины

Совместное белорусско-польское

предприятие «АКО»

реализует бутылки типа «PET» емкостью 1,5 л, газированные напитки в ассортименте собственного производства.
Возможна доставка.

Тел. (0152) 47-29-48.
Факс (0152) 44-51-75.

«КИЇВ-АВТО»

ЗРУЧНО ВИГІДНО НАДІЙНО

ГАРАНТІЯ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ "УКРФІНСТРАХ"
Наша адреса: м.Київ вул. Щорса, 31
Тел. (044) 268-37-63,
Факс (044) 269-62-76

ПОСТАВКА З КОНВЕЄРА, ОПЛАТА В КРБ. ПО КУРСУ НБУ

Марка	25 днів	55 днів	100 днів	150 днів
ГАЗ 31029	—	6110$	5025$	3310$
ВАЗ 21099	6530$	5900$	4025$	2010$
ВАЗ 21093	6270$	5680$	3830$	1920$
ВАЗ 21083	5500$	5120$	3170$	1725$
ВАЗ 21073	4990$	4610$	3090$	1670$
ВАЗ 21063	4850$	4480$	3120$	1560$
ВАЗ 21053	4950$	4120$	3050$	1660$
ВАЗ 21043	4800$	4550$	3090$	1670$
ВАЗ 2121	6070$	5220$	3770$	1670$
"Таврія"1102	—	2090$	—	—
—»— 11051	—	2930$	—	—
"Москвич"2141	—	2790$	—	1590$

АВТОМОБІЛІ НА ЗАМОВЛЕННЯ, ОДЕРЖАННЯ АВТОМОБІЛЯ ПРОТЯГОМ 25, 55, 100 І 150 ДНІВ

ПП «ЮРАС»

реализует:

1. Автокран КС—3575АI (14 т) 1993 г.в.;
2. Бульдозеры ДТ—75, Т—150, Т—170;
3. Цементовоз на ЗИЛ—130 (9 т) 1993 г.в.;
4. Эскаватор ЭО—2628 (МТЗ—82) 1993 г.в.;
5. Экскаватор «АТЭК» 4321 (1995 г.в.);
6. «Москвич», ИЖ—2715, «Волга», «Газель», УаЗы.

Тел./факс в Киеве: /044/ 450-31-81.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Реклама в газеті «Голос України»
Тел. 441-89-34, факс 449-85-62.

Призвали сина до війська... І півтора року мати не знає, де він і що з ним

***В**ОНА часто бачить сина уві сні. Розповідала: «Одного разу приснилося, ніби сидить Андрійко близько так, навпроти. На себе мало схожий — борідка, вуса, чуприна давно не стрижена. А позад нього якась велика зелена пляма, дивно світиться вся». «Ходи, синку, додому», — простягла до нього руки. «Зараз не можу, мамо, — похитав головою, — ще не час...»*

— То добрий знак, — розтлумачила сон знайома бабуся. — Живий твій син, жди. А де він і що з ним, не питай, не відаю. Знають про це тільки його командир і начальство.

Аж зойкнула по тих словах Надія Павлівна. Якщо знають, то чому ж їй, матері, не сповістять? Відколи це сталося, скільки порогів оббила, кому тільки не писала, навіть Президентові! Усе марно. А заспокійливі листи на казенних бланках із Севастополя і Києва — яка їм віра? Просто закони вимагають щось відповідати на запити, а по-справжньому, переконалася, нікому доля її старшенького, материнське горе не болять.

... Потрапив служити Андрій Кравченко до 462-го спеццентру військової частини А-0368, що в Севастополі. Після закінчення Сумського СПТУ № 16, маючи фах теслі-червонодеревника, добру вдачу і роботящі руки, хлопець швидко призвичаївся до флотського життя-буття. «Взаимоотношения у Вашего сына с сослуживцами и командованием были хорошими и бесконфликтными.., служил добросовестно, был исполнительным и трудолюбивым матросом» (з листа командувача ВМС України віце-адмірала В. Безкоровайного). Тож в Андрія, окрім усних подяк, було чимало інших заохочень, зокрема позачергових звільнень на вихідні дні! У п'ятницю 2 жовтня 1993 року йому знову випала така можливість. У місті він двічі заходив до знайомої дівчини, але вдома її не застав. Випадково на вулиці зустрівся з товаришем по службі, місцевим мешканцем. Він був останнім, хто того дня бачив Андрія. Зі звільнення у розташування частини матрос Кравченко не повернувся.

Зникнення військовослужбовця — завжди надзвичайна подія. У таких випадках передбачено вживати оперативних заходів особливим відділом частини, слідчими органами військової прокуратури, службами карного розшуку. Як же розгорталися події після того, як остаточно розтанула надія на повернення Андрія?

Жодних підстав підозрювати його в дезертирстві не було. Одначе начальник центру підполковник Клюнк уже в понеділок, 5 жовтня, порушив кримінальну справу про самовільне залишення Кравченком частини. Оце і все, що було зроблено оперативно. А далі?

— З самого початку за ходом слідства не було жодного контролю, — розповідає Н. Кравченко. — Слідчий військової прокуратури Чорноморського флоту Олександр Ковтун, цілих сім місяців протримавши матеріали справи, й на крок не просунувся уперед. Про стиль роботи цього чиновника у погонах може дати уявлення такий епізод. Ще на початку листопада 1993 року під час особистої зустрічі з ним я попросила передати матеріали справи до відділу карного розшуку УВС Севастополя, і він мені це пообіцяв. Та коли я через три місяці знову побувала в нього на прийомі, з'ясувалося, що документи на розшук сина все ще не потрапили куди слід. Обіцяли дати й оголошення з фото на місцеве телебачення. Згодом телефоную до частини, запитую начальника:«Дали?» «Ні, — відповідає, — Не знайшлося підходящої картки вашого сина». Довелося мені самій двічі приїжджати, щоб організувати оголошення.

Після скарги матері на тяганину справу передали іншому слідчому, котрий енергійно взявся налагоджувати згаяне. Але надто багато часу було втрачено — запізніла активність результату не дала. На підставі ч.1 ст. 206, Кримінально-процесуального кодексу (у зв'язку з невстановленням місцеперебування звинувачуваного) слідство зупинили. І хоча Генеральна прокуратура пропонувала прокуророві Севастопольського гарнізону продовжити розшук зниклого, безнадійність справи ставала дедалі очевиднішою. Лише мати не могла і не хотіла змиритися з тим — продовжувала спроби знайти бодай якийсь слід сина. Час від часу вона телефонувала до спеццентру. Востаннє, у березні, підполковник Клюнк на запитання Надії Павлівни, чи нема відомостей про Андрія, вибухнув у трубку гнівною тирадою:

— Ви цікавилися, чи живий ваш син? Живий! Він, щоб знали, ватажок банди! Матроса Кравченка у мене в списку особового складу давно немає. Тож більше сюди не дзвоніть!

І радісно, і страшно було почути матері таке. Але ж не міг командир, офіційна особа, просто вигадати зле про сина. Може, й справді, ладна була змиритися, ускочив хлопець у якусь халепу й опинився у кримінальному середовищі. Та щоб за півтора року жодного разу не дав знати про себе листом чи телефонним дзвінком?! Ні, тут щось не так. Зрештою, якщо «бандит», мають бути якісь документи, докази. Де їх шукати?

Підказав запит до Сумського облвійськкомату начальника лінійного відділення міліції Одеського аеропорту. У ньому, запиті, стверджується, що Кравченко А.П. «с 1994 г. прож. в г. Одессе на нелегальном положении». І далі: «Прошу сообщить, действительно ли Кравченко А.П. был призван в армию и куда направлен, а также другие имеющиеся на него компр.материалы».

Чого тільки не нарозповідали Надії Павлівні про її сина одеські пінкертони! І те, що начебто одна юна одеситка подала на Андрія в суд, щоб платив аліменти на дитину, і що знають сім'ю, яка надала йому притулок із співчуття, бо казав, що рідних у нього немає. А головне — що двічі у складі злочинних груп він брав участь у серйозних пограбуваннях. Усіх бандитів пов'язали, а от Андрієві в обох випадках удалося вислизнути.

Просила, мало не на колінах благала мати: дайте адресу тієї дівчини або тієї сім'ї, щоб самій зустрітися з ними, переконатися, що все це правда. Не дали. То хоч із показаннями арештованих бандитів можна ознайомитися? Не можна. Лише словеса і туман. Хотіла ще запитати, чи не допускають слідчі, що з документами Андрія орудує хтось інший. Але не стала питати, спіймавши байдужі погляди людей, яких тільки й цікавило, чи є у прохачки гроші, щоб найняти адвоката і розрахуватися з міфічною дівчиною, котрій Андрій, з'ясовується, ще й заборгував велику суму...

Про поневіряння жінки я розповів одному з найавторитетніших у Сумах екстрасенсів. Не дослухавши до кінця, він сказав:

— З її сином сталася біда. Коли він повертався зі звільнення, його перестріли четверо... Бачу, але, даруйте, не буду описувати подробиці. Нерозкритий злочин на совісті декого з командування частини — вони все знають...

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Суми.

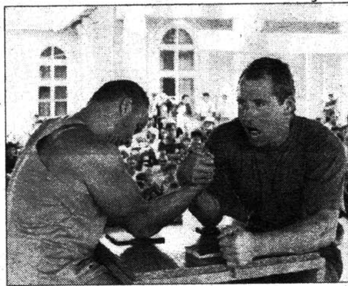
ОТАК БИ З ВОЗОМ НАШИХ ПРОБЛЕМ!

(Початок на 1-й стор.).

У селі з'явився чудовий пам'ятник знаменитому борцеві та його музей. Місцеве господарство носить його ім'я.

Щороку після жнивної пори до Красенівки в передостанні вихідні приїжджають прихильники таланту Івана Максимовича. На спортивних аренах вирує напружена боротьба з різних видів спорту. Як завжди, в центрі уваги боротьба. Цього разу звання абсолютного переможця змагань здобув киянин Олександр Пахомов. Крім стрічки чемпіона, йому вручено грошову премію в сумі двадцять мільйонів карбованців та Кубок Івана Піддубного, який виготовили робітники Баранівського порцелянового заводу під керівництвом генерального директора Віктора Гука.

Кілька годин тримав у напрузі глядачів турнір з армреслінгу. Чемпіоном став Віталій Гопкало з Драбова. Цього разу він повернеться додому з незвичайним призом — телятком.

Весело гули «козацькі забави». В'ячеслав Моторний із сусідньої Кривоносівки 222 метри тягнув автомобіль «ЗИЛ». І вже за кілька хвилин після цього повертався додому з бичком. А ось місцевому мешканцеві Володимирові Локалу не було рівних в підніманні воза. Земляк Піддубного майже хвилину носив воза селом.

Свято завершилося незвичайним футбольним турніром «смажений кабан». Змагалися молодіжна й ветеранська команди Красенівки, ветерани золотоніського «Трактора» та київського «Динамо». У фінальному поєдинку зірки «Динамо» з мінімальним рахунком 1:0 обіграли ветеранів Красенівки. Після закінчення змагань кожна команда одержала смаженого кабана.

Микола МОТОРНИЙ.

Черкаська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
Видавець — Президія Верховної Ради України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції:
252047, Київ-47,
вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 371624.

Комбінат друку видавництва «Преса України».
252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311158.